

Contribute to Ukraine's Shining Brightly Again!

ї

СПЕЦІАЛЬНО ДЛЯ ГАЗЕТИ «ГРОМАДА»

Віталій Портников | НОТАТКИ ЗА ЖОВТЕНЬ ПУТІН ВИМИКАЄ СВІТЛО

У жовтні в Кремлі вже практично перестали приховувати, що мають намір знищити цивільну інфраструктуру України. Звісно, удари по заводах, по житлових кварталах, дитсадках, торговельних центрах завдавалися й у перші місяці війни. Але тоді російське керівництво та військове командування щоразу стверджувало, що звинувачення у вбивстві цивільного населення та знищенні інфраструктури – це наклеп України та Заходу. Світ уже вразили страшні кадри катувань

стор.9

ДИТИНСТВО НЕ МАЄ БУТИ БОЛЮЧИМ

стор.3

ПРОЩА ДО ОТЦЯ АГАПІЯ

стор.5

«УКРАЇНСЬКА ХАТА» В САН-ДІЕГО

стор.6

ЧОМУ МИ НЕ ПОВИННІ МОВЧАТИ?

стор.7

CITY OF GOODNESS

стор.8

Через масові пошкодження інфраструктури, зокрема енергосистеми, російськими атаками в Україні стало так темно, що це видно навіть з космосу. З 10 жовтня ЗС РФ знищили 30% українських електростанцій.

СПЕЦІАЛЬНО ДЛЯ ГАЗЕТИ «ГРОМАДА»

Олесь Доній ЯДЕРНИЙ УДАР ПРОТИ ЩАСТЯ

Ядерний удар все ближче і ближче до України. Минулого місяця кияни молодшої і середньої генера-

стор.11

цій жваво жартували на тему «Ор-гії на Щекавиці». Зміст жарту: під час майбутнього ядерного удару по Києву охочі збираються на горі Щекавиці і влаштовують розбешацьку сексуальну оргію. Українці сильні своїм почуттям гумору, це почуття гумору дозволяє нам зберігати оптимізм у будь-яких умовах і за будь-яких обставин. Щекавиця, до речі, на гору сильно то й

«ПЕРЕМОГУ МОЖНА ЗДОБУТИ ТІЛЬКИ НА ПОЛІ БОЮ»

Карина Нікітішина

5 жовтня назвали ім'я лауреата цьогорічної Премії імені Василя Стуса – ним став Віталій Портников, якого щиро вітає "Громада"! Премія імені Василя Стуса є однією з найдавніших українських премій в царині ку-

льтури. Пан Віталій розповів про особливості цьогорічної церемонії вручення та поділився своєю думкою щодо теперішніх подій.

– Ви здогадувалися про те, що

стор.14

**BEFORE
YOU
VOTE**

**KNOW THEIR
POSITION
ON UKRAINE!**

**This November, be sure that all
your candidates of choice will
support Ukraine. This year,
next year, each year —
until full victory!**

**On November 8,
POLITICAL PARTY
does not matter.**

UKRAINE DOES.

Paid for by the Ad hoc Coalition of Republicans
and Democrats in Support of Ukraine

ДИТИНСТВО НЕ МАЄ БУТИ БОЛЮЧИМ

Олеся Боклаг

Знаєте, що таке 40 хвилин?! Це середній час смаження котлет, швидка прогулянка в парку, перегляд однієї серії фільму, майже тривалість уроку в школі. Але також це можливість відкрити іншим очі на важливі речі у світі. Що й зробили Jasquie Colgan та Chris Yates впродовж нашого інтерв'ю.

Як членкиня Nantucket Cares Jasquie від початку вторгнення допомагала Україні, збирала гуманітарну допомогу, координувала ново-прибулих втікачів щодо устрою США та можливостей проживання, поставляла їм необхідні речі та їжу. Після спричиненої напливом біженців економічної кризи жінка на певний час замислилася: а чи дійсно така допомога приносить користь суспільству. Але потім, побачивши зростаючу у великій прогресії кількість шкоди та травм, які росія наносить українським цивільним мешканцям, відкинула всі вагання й ще концентрованіше взялася за підтримку України.

Пан Yates же з перших вуст (від родичів) дізнавався про те пекло та страждання. У нього був бізнес в Україні, який він трансформував у центр допомоги для внутрішньо переміщених жителів України. Але потроху внутрішні ресурси вичерпувалися – тож вони склаборувалися з іншою волонтерською організацією, яка допомагає в перевезенні з Америки та прийнятті товарів першої необхідності, одягу і тд. в Україні. Але тут є своє підводне каміння: важливо впевнитися, що можна довіряти та покладатися на цих людей. І тут вже залишається одне: або ризик, або втрата часу на перевірку. Чимало уваги та фінансових вкладень потребували й величезні попередньо нанесені збитки в ін-

фраструктурі. Головне правило, яким користується офіс Chrisa Yates – збереження конфіденційності будь-якої інформації про їхніх клієнтів, тобто українських біженців.

Аби переконати всіх інших у потребі продовжувати або починати надавати захист і гуманітарку українському населенню, ці двоє вирішили привезти з Ірпеня простірану гірку як символ безпеки та безтурботного дитинства, право на яке окупанти порушили. На думку Jasquie, це може підштовхнути пересічних громадян, які здатні вільно гуляти містечком, їсти морозиво та будувати плани на майбутнє, які не дивляться телевизор, замислитися про жайіття, що кояться в Україні, та свій внесок у долю української нації і вплинути на юристів і політиків, у силах яких ухвалювати різні резолюції, накладати санкції на Росію, визнавати правопорушення офіційними та ка-

рати за них. Крім того, є гостра потреба в протистоянні російській пропаганді, якої немало й на просторах медіа.

За словами Chrisa, найбільшою перепорою для доставки гірки було отримання необхідної документації та перетин кордонів, але сумісними зусиллями багатьох людей та кооперуванням з місцевим європейським урядом вони подолали її. Вслід за цим, елемент дитячого майданчику проходив експертизу на встановлення достовірності пошкоджень, яку підтвердили спеціалісти. Наступним кроком стало заручення підтримкою правозахисників. Після випадку з пограбуванням одного з історичних музеїв важливо було перестрахуватися та отримати гарантію вбезпечення гірки від вандалізму.

Раніше експонат знаходився у Nantucket Whaling Museum, але за-для підвищення уваги до об'єкту Jasquie виборолала право розмістити гірку на Capitol Hill у Вашингтоні, де експонат і знаходиться по сій день. Тепер вони шукають спонсорів, аби помістити гірку до якогось зі світових музеїв, щоб даний доказ утиску дітей побачили не лише візитори Америки, але й ті, хто ніколи не відвідував США. Після війни жінка припускає високу вірогідність повернення гірки до Ірпіня як монумента боротьби українського народу за свободу.

На питання, які емоції викликала в них гірка вперше, коли вони побачили її, Jasquie відповіла: "Розуміння, що жертви – це діти, огиди до тих, хто посягає на їхній комфорт, чистоту та невинність. Я ніколи б не хотіла, аби мої діти бачили несправедливість світу в такому ранньому віці, аби вони запам'ятали свої роки розквіту болючими, темними, повними тривоги та печалі. Але моя душа радіє щоразу,

як я читаю, що те зло, яким оточена українська малеча, не ламає доброти всередині, і вони продовжують проводити ярмарки для ЗСУ, віддають гроші, які збирали на цукерки, на дрони".

З березня Nantucket Cares уже зібрали понад \$500,000 та фінансували деякі християнські церкви – але вони не планують зупинятися на цьому. Наразі їхня мета – забезпечити сім'ї на теренах України їжею та джерелами вогню й електроенергії для приготування їжі взимку.

В кінці, ледь стримуючи сльози, Chris і Jasquie порадили українцям не боятися розповідати більше особистих історій – не типових фактів без конкретики, яким важко змагатися з брехнею русні – а саме ділитися досвідом, якому віритимуть, адже такі емоції, які бачили мої співбесідники, симулювати важко.

Gabriel Travel

Туди, де співає душа!

У НАС ДЕШЕВШЕ!

Авіаквитки та відпочинок:
Київ, Варшава, Кишинів, та ін. міста

SALE SALE SALE

Відпочинок в Мексиці і на Карибах

(916) 348-3400

НОВИНИ УКРАЇНИ

Загальні бойові втрати противника

ких снарядів; 5000 снарядів калібру 155 мм для дистанційних протиброньових мін (РААМ); 5000 одиниць протитанкової зброї; високошвидкісні протирадіаційні ракети (HARMs); понад 200 багатоцільових колісних транспортних засобів високої мобільності (HMMWV); стрі-

За даними Генштабу, загальні бойові втрати противника з 24-го лютого по 31-е жовтня 2022 року орієнтовно становили:

особовий склад – близько 71,820 осіб ліквідовано,
танки – 2,686 од.,
ББМ – 5,485 од.,
артилерійські системи – 1,728 од.,
РСЗВ – 383 од.,
засоби ППО – 197 од.,
літаки – 275 од.,
гелікоптери – 253 од.,
БПЛА оперативно-тактичного рівня – 1,413 од.,
крилаті ракети – 352 од.,
кораблі і катери – 16 од.,
автомобільна техніка та автоцистерни – 4,128 од.,
спеціальна техніка – 154 од.

Боєприпаси для HIMARS і ще трохи зброї на \$725 млн

14 жовтня, в День захисників та захисниць України, Міністерство оборони США оголосило про новий пакет військової допомоги Україні розміром у \$725 мільйонів. 23-й пакет допомоги був ухвалений після зустрічі міністрів оборони у рамках Контактної групи з питань оборони України в Брюсселі.

Він має задовольнити критичні потреби України у сфері безпеки та оборони та включає: додаткові боєприпаси для ракетно-артилерійських систем високої мобільності (HIMARS); 23,000 артилерійських снарядів калібру 155 мм; 500 високоточних 155-мм артилерійсь-

ких снарядів; 5000 снарядів калібру 155 мм для дистанційних протиброньових мін; медичне приладдя.

Президент України Володимир Зеленський тепло відреагував на оголошення нової допомоги та подякував Джо Байдену за його зусилля. "Чудовий подарунок до Дня захисників і захисниць України! Російський агресор буде переможений, Україна буде вільною!" – написав він у Twitter.

Всього США надали вже близько 25 млрд. допомоги.

На додаток, компанія Raytheon Technologies передала уряду США дві системи протиповітряної оборони NASAMS, розроблені Норвегією і призначені для захисту України від постійних бомбардувань інфраструктури та енергосистеми середньої та великої дальності.

Їх збираються встановити якнайшвидше.

Директор компанії Грег Хейз наголосив, що ці системи ППО можуть збивати всі об'єкти в небі – як безпілотники, так і балістичні ракети та винишувачі.

Вибух на Кримському мосту 8 жовтня

Унаслідок вибуху вантажівки обвалилися дві напівсекції автомобільної частини Кримського мосту та було пошкоджено залізничну колію. Теорія щодо ініціаторів руйнування мосту існує чимало: від українських спецслужб до підлаштованого маскування вбивства одного з пасажирів постраждалого авто – судді.

Володимир Зеленський же дав ясно зрозуміти, що в планах України не було цього "теракту".

Але важливо, що Кримський міст був важливою частиною транспортних комунікацій між Росією та анексованим Кримом і «історичною місією» для Володимира Путіна. Також саме через цей міст Росія перекидала підкріплення для власної армії.

В Криму після вибуху та пожежі на Керченському мосту почалася паніка. Зокрема, жителі накиннулися штурмом на АЗС. Там утворилися величезні черги.

Нова військова місія для України від ЄС

Рада ЄС ухвалила рішення про створення Місії Європейського Союзу з надання військової допомоги Україні (EUMAM Ukraine). "Метою місії є сприяння підвищенню військової спроможності ЗСУ ефективно проводити військові операції, щоб дозволити Україні захистити свою територіальну цілісність у межах міжнародно визнаних кордонів, ефективно здійснювати свій суверенітет та захищати цивільне населення", – йдеться у заяві.

У відповідь на запит України про військову підтримку, місія забезпечить індивідуальну, колективну та спеціалізовану підготовку ЗСУ, у тому числі територіальної оборони, а також координацію та синхронізацію діяльності держав-членів, що сприяють проведенню підготовки. Місія діятиме на території країн-членів ЄС та матиме Оперативний штаб у Брюсселі з метою забезпечення загальної координації на стратегічному рівні. Командувачем місії буде віцеадмірал Ерве Блежан, директор Сил військового планування та проведення операцій (МРСС). Мандат місії спочатку триватиме 2 роки, а фінансовий орієнтир загальних витрат на цей період – 106 700 000 євро. Місія забезпечуватиме координацію з двосторонніми заходами на підтримку України, а також з іншими міжнародними партнерами, та буде відкритою для участі третіх держав.

У рамках місії Франція вже оголосила, що візьме на навчання до 2000 військовослужбовців.

ПАРЕ ухвалила резолюцію про визнання Росії терористичним режимом

Парламентська асамблея Ради Європи ухвалила резолюцію, в якій визнала, що російський режим є терористичним. Про це повідомив народний депутат і член української делегації Олексій Гончаренко.

«За – 99 делегатів. Утримався один. Це історичний результат! Понад підтримка ПАРЕ!», – написав він.

Найважливіші моменти резолюції за нардепом: "1)Зазначається, що російський режим є терорис-

тичним. 2)Вперше в історії Рада Європи заявила, що потрібно дати зброю! Мова йде про системи ППО для захисту населення. 3)Зазначається, що перебування Росії у Радбезі ООН не є легальним. 4) Якнайшоріше створення міжнародного трибуналу".

Згодом парламент Нідерландів підтримав ідею створення трибуналу для окупантів з РФ в Гаазі.

Визнання Україною окупованої Ічкерії вільною державою

Відповідну заяву підтримали 287 депутатів ВР України. Народні обранці також закликали ООН та міжнародні організації забезпечити розслідування цих злочинів на території окупованої Ічкерії.

«Той документ, який ухвалений 18 жовтня державною Радою України – в першу чергу я хочу наголосити, що це насправді дуже важлива подія, надважлива подія, це історична подія, тому що боротьба чеченського народу за незалежність триває давно... В принципі Україна внесла дуже серйозні корективи до міжнародної політики, до міжнародних справ. Досі міжнародне співтовариство апелювало і підходило до цього питання з подвійними стандартами. Але Рада поставила крапку на цьому... і підтвердила право чеченського народу на державність», – прокоментував Ахмед Закаєв.

Російські атаки в Чорному морі вбили вже близько 50,000 дельфінів

Вчені з причорноморських країн зафіксували рекордно велику кількість загиблих дельфінів за останні 10 років – близько 50, 000.

Причиною вважають ракетні бомбардування українського водного простору росіянами. Крім того, військові кораблі та субмарини створюють потужні сигнали, які вражають дельфінів. Судові навігаційні пристрої шкодять органам ехолокації та слуху. Як результат, істоти втрачають здатність орієнтуватися в просторі та нариваються на міни.

Найбільше страждають тварини з водойм коло України, Болгарії та Румунії. Директор парку "Тузловські лимани" каже, що раніше вони знаходили 3 мертвих савців в межах 44 км – зараз же це 44 тварини на 6 км. Але, за словами вченого Івана Русева, море виносить на поверхню лише 5% трупів – решта уходить на дно моря, що робить їхню реєстрацію неможливою.

Сильно страждають і зоопарки та заповідники: Ямпольський майже зруйнований разом із його мешканцями, а Асканія-Нова перебуває під окупацією.

ПРОЩА ДО ОТЦЯ АГАПІЯ

Микола Гринь

«...Я не бачив нічого кращого, як тебе, українська земле. Люба моя, мамо моя...» Ці слова з душевної молитви отця Агапія Гончаренка і водночас козака з Фастівщини знову звучали під час поминальної панахиди на могилі українського патріота.

Минулої суботи (1-го жовтня 2022 року) представники української діаспори, котрі проживають в знаменитій Кремнієвій Долині та навколо неї, організували пішу прощу до могили отця Агапія (справжнє ім'я – Андрій Онуфрійович Гумницький). Приурочувалася вона 190-й річниці з Дня народження «українського козака в рясі», як він називав сам себе.

Духовне паломництво відбулося з благословення владик православної і греко-католицької церков в Америці, а очолив його цього разу священник Української Греко-Католицької Церкви із Сан-Франциско – протоієрей отець Петро Дячок. Поруч з протоієреєм Петром та півчими із згаданої церкви та Української Православної Церкви Святого Михайла із Сан-Франциско, Української Греко-Католицької Церкви Святого Андрія із Сакраменто та Українського Центру Святого Володимира із Санта-Клари у пішій прощі в молитовну дорогу до вершин Гейвардських гір, де поховані отець Агапій та його дружина Альбіна, вирушили з державними прапорами України та Сполучених Штатів Америки в руках більше п'ятдесяти паломників. У центрі паломників – народний артист України, професор університету культури і мистецтв, заслужений діяч мистецтв України, поет, композитор, співак і журналіст Анастолій Матвійчук, який того дня виступав з благодійним концертом у підтримку Збройних Сил України в Сан-Франциско.

Як і в попередні роки, проща до святого місця стала шляхом до глибин серця кожного молільника, де люди намагалися знайти витривалість і силу, збагатитися духовно. Вів людей тією крутою, майже трьохкілометровою, дорогою, якою колись ходив й отець Агапій зі своєї ферми до каплички у скелі, сам Всевишній. Крок за кроком, один поруч з одним долали люди цей шлях під жарким, навіть нестерпним, у перший день жовтня каліфорнійським сонцем. Кожен їхній крок був віддачею данини пам'яті подвижника і патріота української землі, якому вдалося втекти

від царської тиранії дикої Москви та продовжувати Божу справу на далекій від Материзни землі. Знали люди біблійну істину: чим більше віддаєш, тим більше отримуєш. Ось й кожному прочанину додавалося з небес сил. Примножували їх й молитви, які линули у високе небо від щирого серця. І єдналися серця молільників, адже ніщо так не консолідує, як віра в Бога, могутня сила спільної молитви, любов до свого ближнього, що йде з тобою в одному гурті прочан заради святої справи. І тут згадує слова отця Георгія (Тяпка), настоятеля православного храму святого Архангела Михаїла в Сан-Франциско, духівника минулорічної прощі, що паломництво до святих могил наших предків – це ще й одна з основних можливостей вгамувати кожному з нас свою духовну спрагу.

За багаторічною традицією, перша зупинка ходи-прощі гірськими крутосхилами з хвилиною мовчання та схилянням прапорів відбулася біля символічної пам'ятної стели на території Garin Regional Park в Гейварді. Встановили й освятили цей пам'ятний знак вдячні земляки-українці разом з американцями в 1988 році. Слова зі стели інформують всіх прочан та подорожніх у парку, цій ландшафтній оазі, що вона споруджена на фермі на честь українського патріота, православного священника Агапія Гончаренка (1832 – 1916) і його дружини Альбіни. Далі дізнаємося, що отець Агапій був першим національно-свідомим українцем, що прибув до США, і він організував тут першу американську газету, що виходила спершу російською, а згодом українською мовою, і що він є автором першої книги для освітніх програм народів Аляски. На стелі названі й інші чесноти та заслуги «козака в священницькій рясі» перед американським суспільством. Неподалькі від пам'ятної стели представники української громади та працівники парку встановили інформаційний щит. Він теж розповідає про заслуги господаря хутора «Україна» перед двома державами, рідною колискою Україною і не менш привітними Сполученими Штатами Америки, де він знайшов прихисток від церберів московської імперії і де теж знадобився для добрих справ.

«Патріарх української еміграції». Саме так назвала американська українськомовна газета «Свобода» отця Агапія в некролозі після його смерті. Уявіть собі: йде 1916 рік. Вирує полум'я Першої світової вій-

ни. Рвуться снаряди. Газета наповнена болісними повідомленнями про втрати на фронтах і в тилу. Майже не друкується світська хроніка. Зрідка з'являються повідомлення про смерть чи некрологи яскравих особистостей. І ось у 58-му числі «Свободи» за 13 травня на чільному місці часопис під рубрикою «Американські вісті» друкує повідомлення «Смерть патріарха українських колоністів з Росії».

Газета пише, що в Каліфорнії, недалеко Сан-Франциско є ферма «Україна». Мало кому вона була знана, і мало хто її відвідував. Пречинь доживав там свого віку патріарх української еміграції з Росії Агапій Гончаренко – колишній приятель російських революціонерів Герцена, Бакуніна і Степняка. Він був православним грецьким священником. Коли приїхав до Америки, мріяв про створення політичної української революційної організації. Увійшов у зносини з деякими найвизначнішими українцями в Америці і Канаді. Деякі канадські українці довгий час переписувалися з ним, а деякі навіть заїздили на його ферму, де не одну годину балакали з ним про українські справи. Але він вже не брав активної участі в українському житті. У 1860 році пробував видавати газету «Свобода», з котрої, мабуть, ніхто не має ні одного числа, але опісля перестав, бо не було грошей. Дожив до 96-го року життя і, незвичайно ширшій громаді, зійшов з цього світу.

Пробачимо журналістам «Свободи» оту згадану «росію», бо ж Україна дійсно тоді була справжньою безправною рабинею імперії. Але я геть не згоден з думкою про те, що отець Агапій був «незвичайно ширшій аудиторії». Свою думку на-

самперед аргументую знову ж таки публікацією «Хутір А. Гончаренка – історичний пам'ятник» з газети «Свобода» за 6 грудня 1997 року. Авторка цієї кореспонденції Тамара Городиська пише, що «Каліфорнійська комісія стейтових історичних ресурсів признала хутір і могилу Агапія Гончаренка історичним пам'ятником під час своїх засідань 14-го листопада в Окланді.

За газетою, хутір «Україна» – це господарка першого політично свідомого українця в Америці від 1873 року до його смерті в 1916 році. «Україна» знаходиться в Гейворді, приблизно 30 миль на південний схід від Сан-Франциско.

А. Гончаренка хати і стодоли давно нема, залишилися лише його та Альбіни могили та печера, в якій Гончаренко відправляв Святу Літургію і хрестив людей. Ця земля тепер включена в межах Garin Park.

Аплікацію на статус історичного пам'ятника приготувала Карана Гатерслі-Дрейтон, історик East Bay паркового дистрикту, з допомогою доктора Андрія Сороковського з Гарвардського університету. Представляли українську громаду під час нарад о. Олександр Авраменко, о. Святослав Ковалів, Михайло Цар, Данило і Тамара Городиські.

О. А. Гончаренко народився Андрієм Гумницьким в 1832 році в Кривині, теперішня Житомирська область, в родині православного священника. Він закінчив Київський семінар і вступив до Печерської лаври. Посланий в Грецію, він дописував до революційного російського журналу «Колокол», в якому він пропагував скасування кріпацтва.[...]

Продовження читайте в наступному випуску.

COFFEE4UKRAINE

perkartisancoffee.com

«УКРАЇНСЬКА ХАТА» В САН-ДІЕГО

Мирослав Грех

Війна змінила долі багатьох людей, їхнє світосприйняття, навіть види діяльності. Сотні тисяч (а, може, навіть мільйони) українців по всьому світові переймаються долею рідної землі, чимало з них стали активно займатися благодійністю. Багато різноманітних товариств і організацій, крім своєї статутної діяльності, заклали напрямки роботи з надання допомоги військовим і цивільному населенню України. Однією з них є «Українська хата» в Сан-Дієго. Наш кореспондент Мирослав Грех узяв інтерв'ю в президента цієї організації Міри Рубін (Mira Rubin).

Мирослав (далі М.): Я дивився репортаж на каналі ABC про Івана Чабана. В цього 16-річного хлопця рашисти стріляли під час свого наступу, поранили, в результаті чого він втратив ногу. Потім читав про нього в інтернеті. Знаю, що з вашою допомогою його вдалося привезти в США і протезувати, щоб він міг ходити. Це велика справа. Розкажіть про свою роботу детальніше.

Міра: Ми займалися не тільки Іваном. В нас є ще одна сім'я з Краматорська: в жінки відірвало ногу, а в 11-річної дочки – обидві ноги. Це сталося, коли москальська ракета впала на залізничний вокзал в Краматорську. Тоді багато людей загинуло, а цю родину скалічило. І за спільною програмою українського консульства разом з «The Right to Walk Foundation» їх привезли сюди, і нас попросили знайти житло та допомогти прижитися в нашій громаді. Тут є один лікар і його клініка «Peter Harsch Prosthetics», які це роблять, колишні вони протезували грузинських солдатів під час війни в 2008 році. Зараз вони зробили програму допомоги цивільним, що постраждали від війни в Україні. Це стосується тільки нижніх кінцівок. Лікар з цієї програми – це Peter Harsch, він тут, в Сан-Дієго, має маленьку клініку, де робить протезування, а потім реабілітацію. Спочатку привезли сім'ю з Краматорська, а потім Івана Чабана.

В першій сім'ї трохи складна ситуація: їм обом зробили протези, але дівчинці, може, тому, що вона мала і продовжує рости, дуже боляче, і вона не здатна ходити на цих протезах, кажуть, що їй потрібно робити операцію. В Україні, після скалічення ампутацію, роблять дуже швидко, і тому кості не повністю рівні, може, оскільки бомбою так відірвано. Лікар каже, що в дорослих такого не спостерігав, і зараз в Яни та Івана не дуже добре проходить реабілітація, їм надто боляче. Реабілітація дорівнює навчанню ходити на протезах. Спершу Іван дуже серйозно за це взявся. Хлопець ходив перші два тижні більше, ніж потрібно, але потім почалися болі. Він терпить, продовжує ходити, але йому, як і дівчинці, потрібно буде робити операцію. Єдина різниця, що Янина сім'я приїхала сюди на постійно, а Іван – на 4 місяці, його батьки в Україні – і парубок планує повертатися. Тому минулого тижня ми повезли його до лікаря, зробили обстеження, рентген, і спеціалісти кажуть, що потрібна операція, перед подальшим протезуванням і відновленням.

М.: Як із фінансовим забезпеченням цих процедур?

Міра: Фінансування йде через програму «The Right to Walk», де частково консульство в Вашингтоні та Ukrainian House виділяють гроші на харчування й медичні витрати. Ситуація з операціями ускладнила картину, бо на це ніхто не розраховував. Тому нам доведеться шукати додаткові кошти. Зараз ми вивчаємо це питання, шукаємо організацію, яка б могла оплатити ці витрати, можливо, прийдеться робити якісь окремі заходи. Тобто,

зараз ми достеменно знаємо, що операція потрібна, а з фінансами розберемося. Над цим працюють люди у Вашингтоні, в лікарні є люди, які намагаються допомогти.

М.: Я читав, що організацію «The Right to Walk» керує Shally Plash, це так?

Міра: Так. Вона працює з лікарем Peter Harsch, і я через неї контактую з ним. Я декілька разів з нею розмовляла по телефону та листувалася. Вони певний період були в Нью-Йорку, і коли я до неї дзвонила, то вона консультувалася з лікарем, що робити далі.

М.: Зрозуміло, ця клініка розташована в Нью-Йорку?

Міра: Ні, вони там просто тоді перебували, а клініка стоїть в містечку Міра Меса, це 10 хвилин їзди від Сан-Дієго, де я живу.

М.: Тут, в інформації згадується про Олега Керницького. Я знаю цього чоловіка. Він приходить до нашої греко-католицької церкви в Сан-Франциско.

Міра: Це дуже добрий чоловік. Він допомагає Івану. Іван не водить автомобіль, Олена, соціальна працівниця, яка приїхала з ним – також. А йому треба двічі на день бути в клініці. От Олег його і возить, і одночасно є перекладачем, а для цього треба мати час і можливість. Ми дуже вдячні Олегу за його допомогу.

М.: Ви згадували Олену, вона з України?

Міра: Так, з Сумської області. З Іваном знайома ще до поранення. Організація, в якій Олена працює, допомагає Івановій сім'ї давно, бо сім'я є дуже бідна, багатодітна, з глухого села. Ще до війни вона займалася гуманітарною допомогою цим людям.

Крім Олега Керницького, в нас ще є помічники. Ми створили таку групу у Facebook, я назвала її «Ангели Івана». Туди входять всі волонтери, які можуть зробити свій внесок у порятунок хлопчика. Щоденно потрібно 2-3 асистенти.

М.: А хто оплачує його проживання?

Міра: Коли він сюди приїхав, я поселила його й Оленку в квартиру моєї мами. А потім шукали американську сім'ю, бо Іван хотів вивчити англійську. Крім програми ABC, яку Ви бачили, ми зробили інші 4 інтерв'ю на телебаченні, і там оголосили, що шукаємо американську сім'ю. Відгукнулася одна сім'я в Міра Меса, в яку ми плануємо їх перевести. Останні два тижні вони живуть в іншій сім'ї, але це далеко, 25 миль від клініки. Це сім'я Lesa та Erik Thode, чудова сім'я, вони їсти готують, серйозно взялися за ситуацію в лікарні, знайшли лікаря-спеціаліста, який погодився зробити обстеження Івану, шукати можливості фінансування операції.

М.: Так, я знаю, що в США є багато людей, які готові допомагати постраждалим. Таке питання: читав, що в Києві є державне підприємство Національний центр ділового та культурного співробітництва «Український дім», яка займається культурно-просвітницькою роботою, організовує зустрічі, вис-

тупи, виставки, тощо. Чи ви якось зв'язані з нею?

Міра: Ні, перший раз чую про таку спільноту.

М.: А як повстала ваша? Розкажіть про це.

Міра: Наша «Українська хата» – це, по суті, музей в центральному парку в Сан-Дієго. Ще в 60-их роках захотіли створити тут таку площа, де емігранти, які приїхали сюди, могли б знаходити свої джерела. У нас в одному місці, в одному парку, є 40 країн, які мають свої моделі, і в їхньому складі є «House of Ukraine», інакше, «Українська хата». І цей музей, існує вже 62 роки, його мета – ділитися українською культурою, нашою історією з відвідувачами. Він відкритий по вихідних впродовж 5 годин. Працюють тут українські волонтери, які відповідають на різні питання про Україну. Сюди можуть приходити і американці, і українці. В музеї є писанки, вишиванки, 50-річна банда, великий портрет козака Мамаєва, зображення та твори Т. Шевченка.

Коли почалася війна – тоді все змінилося. Через те, що «Українська хата» є офіційно зареєстрованою організацією в Сан-Дієго, люди не знали, куди ще йти зі своєю білою, турботами, питаннями про допомогу Україні, як не до нас. І ми повинні були розширити спектр своєї діяльності. На другий день війни я зробила оголошення про збір бронешитів, касок і гуманітарки. І люди нас закидали пропозиціями й донатами, нам довелося відкрити склад, на якому працювали волонтери по 30 осіб в день. Ми відправили багато фур гуманітарки. Я мусила отримати ліцензію на вивіз бронешитів і шоломів. Крім мене, в нас ще є 10 директорів на борді, і разом ми запрацювали інтенсивніше.

М.: Але президентом «Української хати» є Ви?

Міра: Так, я президент. Перед війною всі волонтери збиралися раз на місяць на 3 години й планували свою роботу. Найбільшим питанням було знайти волонтерів, які би безкоштовно чергували в музеї. З війною це змінилося. Збираємося в понеділок, середу, п'ятницю по 3 години. Вирішуємо, як витратити гроші, які нам запропонували, що купити, куди послати, намічаємо логістику. Це означає, що ми зараз займаємось і біженцями, і гуманітаркою, і їздимо до Вашингтону.

М.: Я тривалий час жив у Трентоні, NJ, і там відвідував «Українську хату», і знаю, що такі товариства є по всій Америці, і люди, чим можуть, допомагають потерпілим громадянам в Україні. Але вважаю, що така справа, яку ви організували щодо протезування і реабілітації жертв атак, є вершиною волонтерської діяльності.

Міра: Це не тільки наша заслуга, до цього доклали зусилля багато людей, а головне, це заслуга лікаря Peter Harsch, який згодився цим займатися. І коли він це вирішив, і створив спеціальну програму, то консульство з Вашингтону нам зателефонувало та повідомило, що

їде сім'я і треба їй допомогти. Ми взяли за це.

М.: Так, розумію. Але важливо було все це організувати, без вас цього не сталося б. У Сан-Франциско є консульство. Чи маєте з ним контакти?

Міра: Так контакти є, але такої плідної співпраці не здійснюємо, більше з Вашингтоном. Хоча був випадок, коли ми прислали до них вельми багатих інвесторів із Сан-Дієго, які хотіли зустрітися з консулом і впевнитися, що коли дадуть великі суми на ВСУ, то це піде за призначенням. Робили ми це через посередництво Melanie McCutchan, яка живе в Сан-Франциско.

М.: Гарно, але тепер розкажіть трохи про себе.

Міра: Я народилася в Ужгороді, а приїхала в США вчитися в університеті по обміну. У 16 років я виграла програму американської держави «Freedom Support Art». Існував такий закон після розвалу Радянського Союзу, виділяли кошти для навчання українських студентів в США. Американці приїжджали в різні республіки колишнього союзу, робили конкурси, відбір і перевозили студентів вчитися до себе. І я таким чином опинилася тут в 1998 році. 3 роки вчилася в коледжі, а в 2001 році вступила до університету.

М.: А тепер працюєте в сфері бізнесу?

Міра: Я отримала магістратуру в University of California, San Diego з міжнародних відносин, а потім працювала в AdaptiveARC, займалася там розвитком бізнесу. Але вже з 2014 року працюю сама на себе, маю невеликий бізнес у сфері догляду за домашніми тваринами. Тож до війни я була самодостатньою, а з початком війни активно займаюся Україною.

М.: Як Ви потрапили до «Української хати»? Хто Вас туди привів?

Міра: Мене туди направила подруга Melanie McCutchan, яка тоді жила в Сан-Дієго. Вона давно волонтерила в «Українській хаті», була на борді секретаркою. Коли вона поїхала в Сан-Франциско, то на своє місце поставила мене волонтерити. Я там десь з 2012 року.

М.: Останнє запитання: які плани на майбутнє?

Міра: Основне завдання – виграти війну. План № 1.

М.: Ну, це у всіх така місія № 1. Але щодо конкретної роботи вашої «Української хати», волонтерської роботи? Будете розширювати програму, чи когось добирати?

Міра: Думаю, що нам доведеться масштабуватися, тому що навіть з припиненням війни, потреба в допомозі не зменшиться. Тим більше, що зараз агресія росії активізувалась, ідуть регулярні бомбардування українських міст і сіл, і, на жаль, жертв побільшає. Окупанти б'ють по життєво важливій інфраструктурі, хочуть лишити людей замерзати взимку без світла, води й газу. Тому ми з 20.10.2022 по 06.11.2022 проводимо акцію «Help Us Survive the Winter», в результаті якої плануємо заповнити 40-футовий контейнер зимовими теплими речами для підтримки українців у виживанні наступних місяців. Тому звертаюсь до тих, хто не байдужий, присилайте зимові речі. Далі в газеті є наше оголошення про цю акцію, і там всі дані: куди дзвонити, куди надсилати.

М.: Ну що ж, дякую за відверту та змістовну розмову. Від усіх читачів газети велика прихильність за Вашу благочинність, успіхів у ній і у Вашому житті! Перемога буде за нами! СЛАВА УКРАЇНІ!

Міра: ГЕРОЯМ СЛАВА!

ЧОМУ МИ НЕ ПОВИННІ МОВЧАТИ?

Ліза Гоц

Мовчанка під час війни – це повне смирення із ситуацією, це слабкість, а отже, і програш, це те, чого ми в жодному разі не маємо допустити. Та й загалом, коли болить на душі, хіба можна мовчати? Звичайно ні! Саме тому, з початку повномасштабного вторгнення росії на територію нашої неньки-України, українці кричать. Усіма можливими засобами ми намагаємося поширювати інформацію про злочини, що кояться на нашій землі, про вкрадені життя та неспокійний сон, що супроводжує нас протягом 8 місяців. Ми намагаємося говорити про ситуацію, що склалася не тільки на просторах Інтернету, а й за допомогою різних мітингів, акцій та протестів. Наші земляки, що знаходяться за кордоном, не втрачають можливості проінформувати населення інших країн та не дати забути їм про те, що відбувається в одній з європейських країн. І ми дійсно цінуємо те, як іноземні друзі підтримують усі активності в нашу підтримку.

До чого я веду?

У цій статті маю намір розповісти про чудову жінку, на ім'я Nadija, котра має дійсно добре та чуйне серце, і її сім'ю. Nadija та її родина – литовці, які наразі проживають у штаті Мічиган, США. Як зазначає наша гостя, вона провела все своє дитинство у Сполучених Штатах, проте потім жила в багатьох країнах Європи: Литва, Польща, Нідерланди, Боснія і Герцеговина, Німеччина та ін.. Nadija жодного разу не була в Україні, проте має багато українських друзів, які й тримають її в курсі усіх подій. Про війну жінка дізналася вдома, з місцевих новин та від свого друга Ростислава, службовця ЗСУ, з яким познайомилася ще в далекому 2004 році.

Яка була її реакція на повно-

масштабне вторгнення росії в Україну?

Nadija, як і всі її родичі, була шокована тим, що відбувається в Україні, проте не здивована. Адже жорстокість та абсолютно нелюдська поведінка вже якось спіткали одного з її близьких.

Як ми пам'ятаємо, сім'я нашої кореспондентки родом із Литви, а цій країні у свій час «пощастило» перебувати у складі СРСР, радше кажучи, бути під окупацією рф з 1940 р. по 1991 р..

Так ось, батькові Надії зараз 91 рік, а це значить тільки те, що він застав не найкращі часи: Друга світова війна, СРСР та купа інших негараздів, що виникали внаслідок певних історичних подій. У віці 9 років був змушений тікати зі своєї країни, адже 1940-1941 роки відзначилися масовими арештами та депортацією жителів західних транскордонних територій, в основному це пов'язували з підтримкою німе-

цької окупації.

А від цієї історії в мене досі мурахи по тілу. У 14 років Nadija, навідувши свою бабусю (як і кожного літа до цього), знайшла листа. На ньому кров'ю було написано: «Please, please United States, don't forget about us. Please help us. We are dying here. - Lithuanians to the USA».

Наша героїня каже: «Знаходячи такі листи й розуміючи всю складність ситуації, ти не можеш знаходитись осторонь. Якщо ви здатні подарувати надію людині, змусити її посміхатися – зробіть це. Покажіть людині, що ви пам'ятаєте про те, що відбувається».

Тому першою думкою жінки стало бажання зібрати людей і пройтися з прапорами України мостом свого міста, щоб дати знати українському народу, що його підтримують. Позаяк Nadija з дуже маленького містечка, купити прапорці не вийшло. Розв'язанням проблеми стала закупівля тканини бла-

китного та жовтого кольору для пошиття стягів. Спершу це було 100 прапорів, а потім більше. За перший тиждень війни Nadija, її чоловік та її 91-річний батько змогли взяти участь у 18 акціях в підтримку України. І по сьогоднішній день вони кожної неділі проходять з прапорами містом заради пам'яті. Адже людям властиво забувати, занурюватися глибше лише у свої проблеми. До того ж, вона і її сім'я є організаторами всіляких благодійних акцій та вечорів, виставок, карнавалів, фестивалів і т.д. Загалом вони провели приблизно 33 заходи. Надалі планують продовжувати свою діяльність до кінця цієї жорстокої війни.

Наразі Україна переживає не найкращі часи. Попереду чекає дуже складна зима. Труднощі починаються вже зараз. З 10 жовтня 2022 року через удари росії зруйновано 30% українських електростанцій. Як результат цього, по всій Україні масово відключають електроенергію на невизначений термін. Звісно, ми сильні та подолаємо це. Як наголошують: «Краще одна важка осінь в Україні, ніж все життя з росією». Проте існує ряд проблем, наприклад, діти та студенти сьогодні не мають можливості повною мірою ефективно навчатися, багато фірм, фабрик та інших закладів втрачають свій прибуток, а це може свідчити тільки про великі економічні негаразди в майбутньому.

І все, що від нас залежить, ми маємо робити, маємо говорити. Чим більше людей буде знати й підтримувати – тим більші шанси на перемогу!

Ми безмежно вдячні всім нашим небайдужим закордонним друзям, як Nadija, за опору, допомогу і розголос про наше становище. Ми дійсно цінуємо це. Разом пере-можемо ворога!

hireterra.com

SIGN UP

ЗАРЕЄСТРУЙСЯ

Considering a new job in IT?

Join Hireterra, an anonymous job search platform for IT professionals in the US, ideal for passive and active job search!

Why Hireterra?

- ✓ Get hired bias-free
- ✓ Discreet active or passive jobs search
- ✓ New job postings every day
- ✓ You control the process - we don't share your info with recruiters until you open contacts via chat.

100% Free for job seekers / 100% безкоштовно для кандидатів

Шукаєш нову роботу в IT?

Приєднуйся до Hireterra, анонімної платформи для пошуку роботи для IT спеціалістів в США, ідеальний варіант для активного і пасивного пошуку роботи!

Чому Hireterra?

- ✓ Контролюй процес рекрутингу
- ✓ Шукай роботу активно і пасивно
- ✓ Нові вакансії кожний день!
- ✓ Ви контролюєте процес – ми не ділимося вашою персональною інформацією з рекрутерами, поки ви не відкриєте контакти в чаті.

CITY OF GOODNESS

Yara Klimchak

This article about the shelter in the town of Chernivtsi is written by the member of the Ukrainian Women's Association of America. There orphans and mothers are protected despite funding setbacks.

Toddlers happily run towards me and curiously touch the buttons of my DSLR camera as I snap away. These kids aged one to five have already experienced more trauma in their short life than I have in my 33 years. The world is unjust, and they are orphans through no fault of their own. Not only do they lack family or family support, but they have already felt the fear of evacuation from Mykolaiv, a city torn to shreds by Russian savages.

Despite all of this they run towards me, arms open wide, grinning ear to ear, ready to be embraced and feel – even if for just a moment – attention and care. It's not that they are unloved. Far from it, the caregivers at City of Goodness, a shelter for orphans and mothers escaping harrowing situations, try to fill the void through hugs, lessons, and patience. It's no easy feat to raise more than 60 toddlers that are not your blood relation, but it is yet another example of the resilience of the Ukrainian people.

City of Goodness started as a battered women's shelter that aids mothers not only with housing and basic needs but with moral support that helps them become independent. Maryna Martyshchuk, the headmaster at City of Goodness, understands this all too well for she found a haven here a little over a year ago when she showed up with nothing but her four children,

ages 2 to 10. Her late husband suffered from the mania that sent him

into such aggressive episodes that her children were terrified, and she

was black and blue from constant daily beatings. His psychologist told Maryna to run because she knew how dangerous he was and despite intervention from the justice system and a psychiatric ward, his tyranny continued. "Our laws have loopholes, and he was a very intelligent and dangerous man. No matter where I went, whether to my parents or friends, he would always find us," she explains with quiet dignity. "I knew I had to get somewhere where he couldn't get to us." He threatened to kill her with the pistol he kept at home if she tried to escape, a threat that felt all too real given his psychotic episodes. He only let their oldest daughter, Liza, age 10, out of the house occasionally, who Maryna says saved their life by sounding the alarm during one of her visits to the local grocery store.

"She had to grow up so fast – too fast," Maryna says.

With the help of friends and family, she got away. And after seeing a Facebook ad arrived on the doorsteps of City of Goodness in April 2021. He found her regardless but thanks to their strong security system as well as the private security that patrols the grounds, he never got to Maryna or her children again.

"When he came banging on the doors, I just didn't go outside, and he couldn't get inside," she said. "I never felt at ease until he was found drowned in a lake a year later."

The journey to healing

Maryna and her children received immediate psychological care and counseling from the therapists at the

стор.13

Earn more on your savings with a HIGH-YIELD CERTIFICATE!

SPECIAL SHARE CERTIFICATE

3.29%^{APY*}

FOR 13 MONTHS

Перейдіть до ukrainianfcu.org для повного графіку роботи і адреси відділень.

UKRAINIAN **УКРАЇНСЬКА**
FEDERAL CREDIT UNION ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА

ПРОПОНУЄМО ВСІ ВИДИ ПОСЛУГ!

- Чекові рахунки
- Ощадні рахунки
- Сертифікати
- Позики
- Кредити на Нерухомість
- Платіжні Картки VISA®
- Онлайн і мобільний банкінг

ЗАПРОШУЄМО ДО НАШИХ ВІДДІЛЕНЬ!

Citrus Heights, CA
7084 Auburn Blvd.
Citrus Heights, CA 95621
916-721-1188

Rancho Cordova, CA
11088 Olson Dr.
Rancho Cordova, CA 95670
916-894-0822

*APY is Annual Percentage Yield. Rates are effective as of 10/13/2022. Minimum deposit is \$500. Rates may change at any time. No rate adjustment on prior share certificates. There is a penalty to withdraw the money (principal) you deposited into your Certificate before it reaches the maturity date; you may withdraw the dividend earned at any time w/o penalties. The APY will remain in effect for the term of the certificate. Dividends are compounded and credited quarterly. Fees may reduce earnings. Other rates and terms are available. UFCU reserves the right to terminate these offers at any time without any further notice. Membership subject to eligibility. Federally insured by NCUA. **Applies only to IRA share certificate accounts:** IRA Certificates are subject to IRS contribution limits. Additional deposits are not allowed into the same account. UFCU doesn't offer tax advice; consult a professional tax advisor for IRA contribution limits and deductions. Penalties apply for early withdrawal.

CREATE A CLEAR VIEW FOR YOUR BUSINESS

Benefit Experts is a full service, independent insurance agency with broad market access and unparalleled service. Benefit Experts is your one stop shop for all of your businesses insurance needs.

SERVICES:
Group Health Insurance
HR Services, 401k
Workers Compensation
General Liability and much more
(see website full list of services)

CONTACT US TODAY:
Serge Barbir CEO
TOLL FREE 800.495.4172
P. 650.651.4228
Sbarbir@benefitexperts.com
www.benefitexperts.com

**Voted best of Palo Alto
6 years running**

[НОТАТКИ за жовтень]
початок на стор.1

у Бучі, руйнувань у Маріуполі та Харкові, а Кремль, мов заведений, повторював: “Наклеп, наклеп, наклеп”. Натомість тепер російським чиновникам та пропагандистам наказано радіти саме знищенню цивільної інфраструктури. Як любили говорити радянські попередники Соловйова та Скабеевої на московському телебаченні, маски скинуті. Та й призначення очільником російського військового угруповання в Україні генерала Сергія Суровікіна, судячи з того, що потім відбувалося, було пов’язане саме з рішенням бити по цивільних об’єктах, адже в Сирії Суровікін «прославився» саме цією марною жорстокістю.

Чому марною? А тому, що вся історія війн свідчить, що знищення цивільної інфраструктури та мирного населення ніколи нікому не допомагало перемогти, якщо не було розгромлено угруповання військ противника. Навпаки, подібні методи лише можуть розлютити населення та стимулювати відчуття «спільної долі» громадян, армії та держави. Гітлерівців не наблизили до успіху бомбардування міст Великої Британії та Радянського Союзу. Але й бомбардування німецьких чи японських міст союзниками також не вплинули на ситуацію на фронтах та не прискорили капітуляцію. Для капітуляції потрібно було розгромити армії супротивника. Армії, а не мешканців Дрездена.

Тож за відсутності військових успіхів бомбардування цивільної інфраструктури – це не стежка до перемоги, а дорога до ненависті. Ще до більшої ненависті, яка, як величезна прірва, ще довгі десятиліття буде розділяти українців і росіян.

Тепер, між іншим, жителі Росії знають про обстріл цивільної інфраструктури не з програм Радіо Свобода чи від своїх родичів з

України – «ви все брешете!» – а з виступів місцевих політиків і журналістів. І реагують на це свідоме знищення мирного населення та створення умов для його нестерпного існування або байдуже, або схвально. Кому захочеться порозуміння із такими сусідами – сусідами, які навіть не зможуть потім сказати “ми не знали”, як німці після Другої світової війни. Всі все знали. Просто розраховували на перемогу, на те, що нас усіх уб’ють чи залякають, і нас просто не зможуть ні про що спитати.

Але перемоги не буде. Для перемоги потрібна ефективна армія, а не війна з жінками та дітьми за допомогою іранських безпілотноїків. Те, що ми зараз спостерігаємо – це навіть не змагання армій, а помста народу, який наважився не капітулювати перед одурілою диктатурою. Наважився захищати себе. Але, до речі, саме така народна воля до опору – це шлях до перемоги.

Вражає, що одночасно зі спробами домогтися знищення української цивільної інфраструктури Кремль продовжує закликати до переговорів! І це очевидна політична шизофренія, яка проявляється практично у всьому. У Москві досі не можуть навіть сказати, в яких власне кордонах анексували вкрадені області України – в адміністративних кордонах областей чи в межах окупації. Представники Міністерства оборони Росії заявили, що окупована Херсонська область приєднується до Росії не сама собою, а разом із захопленими районами Миколаївської. Не треба шукати тут правову логіку – у рішеннях про анексію українських територій її, у принципі, немає. Але раніше Путін хотів усе обставити «пристойно» хоч би з власного погляду. Наразі він відчайдушно метушиться, намагаючись політичними рішеннями прикрити військові поразки.

Але й ця метушня призводить до нової біснуетості: не встигло

просохнути чорнило під указами, які оголошують про появу «нових об’єктів Російської Федерації», як російські війська залишають Лиман – начебто приєднане до Росії місто. І населені пункти Херсонської області, начебто теж приєднані. Путін та його прес-секретар Песков незворушно заявляють, що все буде повернутим, а Херсон евакуюють! Але здорового глузду ситуації це не додає.

Путін вкрав територію, щоб шантажувати українців та змусити їх погодитися хоча б із втратою частини власної землі. Коли в Кремлі переконалися, що шантаж не призводить до бажаних результатів, перейшли до погроз застосувати «будь-яку зброю» – ми розуміємо, яку саме – і пропозиції відновити переговори. Остання за часом ідея Путіна поговорити, яку він адресував Президенту України Володимиру Зеленському через Президента Гвінеї-Бісау, була отримана в день проведення ядерних випробувань – і цього ж дня Путін заявив, що Україна втратила суверенітет!

Саме тому тепер уже Президент України, який колись закликав Президента Росії вирішити конфлікт шляхом переговорів, відмовляється від спілкування з Путіним. І не він один. Розмовляти з кремлівським диктатором не хочуть і лідери країн Заходу. Після масових ракетних обстрілів України стало ясно, що жодних змін у бік реалізму в Кремлі не може статися. Якщо сам Путін, російські чиновники та пропагандисти й не намагаються приховувати, що метою російських військ стала саме цивільна інфраструктура – про що розмовляти? Розмовляти з тими, до чіх планів входить позбавити людей тепла та світла, – це удар по репутації будь-якого політика. Ну і по самоповазі також.

Тому керівники західних країн вкотре посилили риторику. Показово, що саме у жовтні вперше пролунало кілька жорстких комен-

тарів щодо ядерних погроз Володимира Путіна. Про це говорили й анонімне джерело Reuters у НАТО, і Генсек НАТО Єнс Столтенберг, і Президент Франції Еммануель Макрон, і Голова Європейської дипломатії Жозеп Боррель. Суть коментарів є очевидною: якщо Путін і справді наважиться вдатися до ядерної зброї, війна кардинально зміниться. І Захід цього разу використовуватиме не заяви та економічні санкції, а силу відповідь.

Гранично ясно висловився Боррель, який, до речі, був одним з останніх західних візитерів, які намагалися знайти компроміс з Москвою перед війною і зазнав огидної атаки Лаврова і пропагандистської банди російського міністра. Боррель відзначив під час свого виступу перед слухачами Європейської дипломатичної академії у Брюгге, що в разі застосування Путіним ядерної зброї російська армія може бути знищена західним неядерним ударом – і російському президентові не доведеться більше блефувати. Я сказав би, що такі заяви вже сьогодні змінюють сам характер війни, оскільки вони демонструють: «розбещений» Захід, на капітуляцію якого продовжують розраховувати в Кремлі, не тільки не втомлюється, але й не збирається поступатися і припиняти підтримку України.

Понад те, міжнародна ізоляція Росії на цьому тлі лише посилюється. Це показало й голосування по резолюції щодо підтримки територіальної цілісності України на Генеральній асамблеї ООН, і голосування в ПАРЕ про визнання Росії країною-терористом. Якщо згадати, що за кілька місяців до війни Жозеп Боррель наполягав на необхідності діалогу з Москвою, а в ПАРЕ змінювали правила, щоб зберегти російську делегацію, стає зрозумілим, що відбулися глибинні та незворотні зміни: Росія перетворилася на світового вигнанця.

\$500 donation to a charity of your choice
for each home bought or sold with Oksana.

“Oksana was a pleasure to work with on my first house purchase, ensuring a worry-free and amiable process for all the parties involved. Resourceful and detail-oriented, she was quick to respond to any inquiries and provide all the updates necessary. Oksana wasn’t shy to negotiate better terms for me as a buyer, which is extremely rare to come across in today’s competitive market. Her knowledge and confidence in closing the deal got us through the escrow with no glitch. In a heartbeat, I would recommend her to anyone looking for realtor services

— Kat G.

“I wholeheartedly recommend Oksana. She helped me to close the deal on my first home in San Francisco. San Francisco real estate market is complex and inelastic. Oksana is very proficient, prompt and has all required skills to be successful. She guided me through the process, was accommodative of the situation and provided me all the necessary guidelines to get the deal right.”

— Alexei B.

Oksana Melnyk
Realtor®
925.378.9777
oksana.melnyk@compass.com
DRE 01955526

All material presented herein is intended for informational purposes only. Information is compiled from sources deemed reliable but is subject to errors, omissions, changes in price, condition, sale, or withdrawal without notice. All measurements and square footages are approximate. Exact dimensions can be obtained by retaining the services of an architect or engineer. This is not intended to solicit property already listed. Nothing herein shall be construed as legal, accounting or other professional advice outside the realm of real estate brokerage. Compass is a licensed real estate broker. Equal Housing Opportunity.

With every
account, we open
a relationship.

There comes a time when you need your bank to be more than transactional. During this pandemic, you may have found yourself in a place of serious financial need and felt let down. That’s the thing—you may not think it matters who you bank with, until it matters who you bank with.

Wouldn’t it be great to have a bank that comes through when you need it most? Switch to Fremont Bank and get the financial support you deserve.

Visit us at the Newark branch
or give us a call at
(510) 943-1021

Visit us at the San Francisco branch
or give us a call at
(415) 489-4451

The Fremont Bank Way.

Equal Housing Lender | Member FDIC | NMLS #478471 | DEP-1529-1120

HELP US SURVIVE THE WINTER

Dear Supporters and Friends of the House of Ukraine,

Due to the generosity of donors like you, the House of Ukraine has been able to send more than 2000 Individual First Aid Kits (IFAKs) and tens of thousands of pounds of medical, non-tactical military and humanitarian aid by ship, plane, and hand-delivered to innocent civilians and the front lines. Hundreds of soldiers and civilian defense volunteers have been outfitted with combat uniforms, vests, tactical gloves, and boots. Orphan children received blankets, diapers, and baby food. Funds were sent for vehicle purchases and repair, drones, water purification systems, and helped pay expenses for a volunteer-run bakery in Zaporizhzhia. We know from direct feedback that these donations

save lives!

Today the humanitarian crisis in Ukraine is even more critical. Russia is targeting Ukraine's vital infrastructure and is leaving the people without heat, water, and electricity. This will be an extremely hard and frigid winter. With homes damaged or destroyed and with no sources of heat or water, tens of thousands are at risk of dying of hypothermia.

House of Ukraine's campaign "Help Us Survive the Winter" runs from October 20th through November 1st, and plans to fill and send a shipping container with cold-weather gear to help Ukrainians survive the next few months.

A comprehensive list of all needed new items is below. And as always, we will gladly accept monetary donations

to make this campaign a reality. All donations are tax-deductible.

Please bring your donations to: House of Ukraine on Friday, Saturday, or Sunday from 11:00 AM – 4:00 PM (in person)

St. Mary Ukrainian Orthodox Church hall, 9558 Campo Rd Spring Valley (in person or by mail), Monday through Friday 12:00 PM – 4:00 PM

Different drop-off times are available by appointment. Please call **760.689.2852** or email us at houseofukraine@gmail.com

NEW ITEMS TO HELP UKRAINIANS DURING WINTER 2022/2023:

Sleeping bags rated to -20 F degrees preferred; other sleeping bags; emergency mylar thermal blankets; rescue soft stretchers; flannel sheets

of all sizes; new cold-weather clothing for adults, children, and babies (coats, trousers, shoes, boots, gloves, hats); thermal underwear; wool socks/thermal socks; dark-colored cold weather outer jackets/polar fleece; gloves/mittens.

Thermos for liquids and foods; flashlights with batteries; alkaline batteries (all sizes); power banks for mobile devices; water filters; portable non-electric camping stoves; metal kettles (non-electric); candles.

Baby formula; baby wipes; adult diapers; cold and flu medicine; nasal spray; throat spray; vitamin C and multivitamins; over-the-counter pain meds; eardrops; baby carriers; protein/nutrition bars & candy.

За попередніми прогнозами, саме так виглядатиме оргія на Щекавиці після ядерного удару.

["Ядерний удар проти щастя"] початок на стор.1

не схожа, радше на пагорб, але ж така назва дозволяє киянам віками відчувати себе «горянами». Чи мав насправді один з легендарних братів-засновників ім'я «Щек» чи не мав, а от «гора» з його іменем в Києві відома з часів давньої Русі. В мене ж Щекавиця асоціюється з вулицею Олегівською, яка є основою на цій місцині. Колись у 1988 році перші політв'язні, що виходили з радянських таборів, зробили своїм осідком невеличку хатину під номером 10 на цій вулиці. В будинку проживав один з очільників легендарного хору «Гомін». Завдяки патріотичним та гостинності хазяїна господарі в будинку почав збиратися Український культурологічний клуб – перша організація в Києві часів «перебудови», що наважилася стати на відверто «самостійницьку» платформу. І от коли в газеті «Вечірній Київ» вийшов комуністичний пасквіль проти УКР, автор від невеликого розуму дав точну адресу: Олегівська, 10. Звісно, наступного дня я вже був там, бо кілька років намагався знайти українське підпілля – і все безрезультатно. А тут дурість радянських КГБістів допомогла. Там же на Щекавиці, на Олегівській, 10 познайомився з Сергієм Набокою, колишнім політв'язнем. Виявилось, що ми жили з ним в сусідніх будинках на Чоколівці, а познайомилися лише на По-

долі. І коли я запросив Набоку виступити в КНУ ім.Шевченка на своєму історичному факультеті в диспуті щодо «чорних плям» української історії, зокрема, розповісти правду про Голодомор (а нас тоді ж вчили, що ніякого Голодомору не було), наступного дня за це мені оголосили виключення з університету за так званий «український буржуазний націоналізм».

Та молодшій генерації ці історії часів виборювання незалежності України не відомі, молодь сприймає топоніміку здебільшого за звучанням, тож мої ностальгійні ремінісценції можуть трохи підпсувати настрої на оргію.

Жарти жартами, та, на жаль, ймовірність ядерного удару виходить далеко за межі київського фольклору. Якщо проаналізувати російські медіа та російські соцмережі (особливо телеграм-канали), то однією з провідних тем останніх тижнів є звинувачення України в буцімто підготовці використання «брудної бомби». Системно та наполегливо російські пропагандисти намагаються переконати свою аудиторію, що це Україна готує перший ядерний удар по фашистській росії. Оскільки відомо, що Україна не має жодної ядерної боеготовки, бо добровільно позбулася ядерної зброї, то російська пропагандистська машина і вигадала тезу про «брудну бомбу», створену ледь не на якійсь кухні. Заяви західних, зокрема

американських лідерів, що Україна не має жодних ядерних зарядів, жодних «брудних бомб», і, відповідно, не може мати жодних планів з використання того, чого не має, до уваги російськими пропагандистами не беруться. Вони наполегливо продовжують повторювати власну мантру. Для чого? Як слушно зауважив Президент США Байден: «Якщо путін не хоче використовувати ядерну зброю, чому він постійно про це згадує?» А гад путін вже говорить не просто про ядерну зброю, а після арт-підготовки своїх же пропагандистів особисто звинувативши Україну у володінні технологій з виготовлення «брудної бомби», готує її використання на території фашистської росії. Вслід за Байденом можна й нам з Вами поставити аналогічне питання: чому гад путін говорить про ядерну бомбу, якщо він буцімто не хоче її використовувати? Російське тлумачення стратегії національної безпеки російської федерації полягає в тому, що росіяни не визнають, що вони агресори, відповідно, шукають подальшого пояснення для власної ескалації. Щоб застосувати російський ядерний потенціал, Кремлю спочатку треба створити ядерний удар на своїй території, звинувативши в цьому ударі Україну. І не важливо, що в Україні нема ядерної зброї, якщо російські медіа методично повідомлятимуть (а вони повідомляють) росіянам, що десь в Україні на кухні сварганили «брудну бомбу» з гаєк, каструль і використаного пального з Чорнобильської АЕС, то зазомбовані росіяни повірять. Може повірити (або зробити вигляд) і частина антизахідного, антиамериканського світу, з якою достатньо успішно грають російська пропаганда, російська дипломатія, а ще успішніше – російські гроші. Надто наполегливо, надто часто й надто масово в російських медіа почали обговорювати цю неіснуючу «українську брудну бомбу». Фашистській росії потрібний привід, і вона буде готова пожертвувати й кількома своїми підлеглими рабами, яких формально іменує «співвітчизниками». Так само, як російські спецслужби підривали будинки в Москві, щоб свого часу привести до влади власного протеже – гада путіна. Можна тепер по-іншому подивитися й на ситуацію з підривом Кримського мосту. Нам, українцям, звісно, приємно, що ця окупаційна споруда була понівечена, та чийм спецслужбам легше було нашігувати величезну фуру на території фа-

шистської росії тоннами (не кілограмами, а тоннами!) вибухівки: українським чи російським? Якщо Кремлю потрібний буде формальний привід для використання ядерної зброї, то Кремль ще раз може пожертвувати, наприклад, тим же Кримським мостом.

Тож я б не відмахувався від перспектив ядерного удару по Україні як від малореалістичного сценарію, навпаки, це сценарій не просто реалістичний, а вже почав втілюватися в життя. Етап перший: інформаційна підготовка – і цей етап вже здійснюється.

Висновок: Україні слід посилити дипломатичну діяльність з ядерними державами країн НАТО (їх всього 3: США, Велика Британія, Франція), наголошуючи на необхідності удару у відповідь з боку країн-членів НАТО за ядерного удару з боку фашистської росії.

І де ж в цій статті «щастя», анонсоване в назві? А саме право на щастя в нас і хочуть забрати окупанти. І, на жаль, у багатьох загиблих, осиротілих, безхатніх, скалічених українців уже забрали.

Тим не менш, ми продовжуємо жити та творити. 17 жовтня (в день перемоги «Студентської революції на граніті») відбулася презентація моєї нової книги «Українська мрія. 25 сходинок до суспільного щастя». В цій книзі я зібрав статті 34 авторів: провідних культурологів, філософів, письменників, істориків. Ноу-хау моєї концепції: мета української ідеї – не держава, держава – це засіб. А метою повинно бути щастя для кожної українки та кожного українця. 17 жовтня презентація книги пройшла лише наполовину. Ми встигли провести лише дві дискусії: «Як перемогти фашистську росію» і «Які реформи необхідні Україні». Кінцівка була зірвана повітряної тривоги: на Київ летіли іранські «шахеда», перелицьовані в російські «герани». Та нас не здолати. І вже за кілька днів ми провели другу презентацію книги (у напівпідвальному приміщенні, тобто майже як у бомбосховищі). Повітряна тривога знову була, але ми вже не зважали. І таки провели третю дискусію: «Любов і щастя – основа модерної української ідеї». Бо в російських фашистів задіяна «філософія ненависті». Натомість концепція «25 сходинок до суспільного щастя» вчить нас «філософії любові». І любов перемагає ненависть. Та для того любов повинна вміти себе захищати. Україна захищає себе любов, захищає своє право на щастя.

ДЛЯ ДІТЕЙ

КАЗКА ПРО ХЛІБ

українська народна казка

Було це ще тоді, коли звірі розмовляли людською мовою. Дав Бог людям жито та пшеницю, щоб вони обробляли їх та хліб мали. Але не такі, як зараз, а широколисті і по п'ять-шість колосків на стеблі.

Але люди не шанували цього Божого дару, адже хліба було доволі. Вони розкидували ці рослини, топтали їх та знищували.

Не зміг Бог терпіти та-

кої наруги над хлібом, та й відібрав у людей всю пшеницю і жито до останньої зернини. Настали для людей важкі часи. Голодні. Терплять, але не просять люди у Бога пробачення.

От зібралися коти та собаки і стали радитися. Шкода їм дуже людей, бо ж таки бідують. І вирішили коти та собаки йти до Бога, просити за людей, щоб він повернув їм хліб.

Пішли вони й стали слізно просити. Змилостивився Бог на цих добрих тваринок і дав їм пшеницю та жито. Але тепер стебло стало високе, тоненьке, з одним колоском та ще й колю-

чим, щоб не змогли люди його використовувати там, де не потрібно.

Ось, тому, той хліб, що ми зараз їмо, собачий і котячий, й потрібно їм завжди давати окраєць хліба.

ВІРШІ ПРО МОВУ

1. Спитай себе, дитино,
хто ти є,
І в серці обізветься рідна мова;

І в голосі ясним ім'я твоє
просяє, наче зірка світанкова.

З родинного гнізда, немов пташа,

Ти полетиш, де світу далечизна,

Та в рідній мові буде вся душа

І вся твоя дорога, вся

Вітчизна.

У просторах, яким немає меж,

Не згубишся, як на вітрах полова.

Моря перелетиш – і не впадеш,

Допоки буде в серці рідна мова.

Дмитро Павличко

2. Як то гарно, любі діти,
У вікно вам виглядати!

В ньому все: тополі, квіти,

Сонце й поле біля хати.
На оте вікно ранкове,
Що голівки ваші гріє,
Схожа наша рідна мова –
Цілий світ вона відкриє!
Бережіть її малята,
Бо вона – віконце миле,
Що колись до нього
мати піднесла вас, посадила...

Віктор Терен

3. Мені казав один ханжа,

Що наша мова геть відстала,

Що краще йшла б мені чужа, немов до хліба кусень сала,

Що весь мій поетичний план спиниться може напівході,

Що я – останній з могікан, що наша мова вже не в моді.

Гей, проповіднику!

Стривай! Твої слова –

старенька ряса.

Я не піду в твій тихий рай, я – син Великого Тараса.

Як Прометей не вмер від ран, не вмер і мова – гарна зроду.

Я не останній з могікан, я – син великого народу!

Василь Діденко

4. Разом із щастям і журбою

Зеленим листом шелестить,

У небі ясним над водою

Нам рідна мова мерехтить.

Це символ мудрості твоєї,

Моя Вкраїно. Він горить!

Тож мови рідної своєї

Не відцураймось ні на мить!

Катерина Коврик

УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ТА ВІЙНА

Права українських дітей порушуються у війні постійно. Вони не мають доступу до води до повноцінної освіти до батьківського тепла. Але повз цієї новини ми не змогли пройти.

Дитяча омбудсменка РФ Марія Львова-Белова винна у викраденні великої кількості українських дітей – з Маріуполя вона вивезла понад 1300 підлітків і малюків. Про це в ефірі Еспресо TV сказав радник міського голови Маріуполя Петро Андрющенко.

"Ця людина – це мій персональний ворог... Вона уже "всиновила" дві дитини з Маріуполя. Перший – це хлопчик 16-ти років, він уже отримав від неї російський паспорт. Ще в нього є сестричка п'яти-шести років. Десь місяць тому, вона її притягнула до Росії і якщо не всиновила, то почала процедуру всиновлення і надання громадянства", – зазначив він.

"Нещодавно шість дітей було повернуто до матері, росіяни казали, що вони сироти. Це по рівню

нелюдяності та наслідків в місті на рівні з історією про Драмтеатр. Ця Львова-Белова є військовий злочинець, який потребує покарання, так само як і Путін. Вона визнала, що 350 дітей сама "всиновила". Вона особисто виторгувала у Державної думи спрощений процес усиновлення "дітей з Донбасу", але він стосується дітей, які вивезені в РФ в цю фазу війни. Непоодинокі випадки, коли батьки перебувають в Україні. Всіх сиріт було евакуйовано в перші дні війни, тому це загублені діти або розлучені родини", – підсумував радник мера.

У МЗС нагадали, що незаконна депортація дітей та їх всиновлення порушують законодавство України, Женевську конвенцію про захист цивільного населення під час війни від 1949 року та Конвенцію ООН про права дитини від 1989 року.

Глава МЗС Дмитро Кулеба ініціює відкриття кримінальної справи проти росіянки Львової-Белової. "Закликаємо міжнародну спільноту рішуче засудити триваючі зло-

чини Росії та її посадовців проти дітей на тимчасово окупованих ук-

раїнських територіях", – йдеться в повідомленні.

[City of Goodness] початок на стор.8

center whose salaries are paid for by generous donors. Even though government agencies do not provide any resources to the safe haven, social services and the police often refer mothers to the privately funded City of Goodness, or they find them through social media.

It took her a year of serious therapy and his passing to get through her grueling past and "a sea of tears and tissues before the real work began of building a brighter future," Maryna says. "Once mothers heal, they begin to reveal their dreams from a past life."

Maryna herself went to medical school, studied psychology, and was certified to perform rehabilitative massages before her husband forced her into domestic servitude where even then she learned to tailor clothing so she could do something. City of Goodness supports these women's dreams by enrolling and paying for their continuing education, finding them mentors and jobs, and checking up on them even after they leave the haven.

"When I got here, I understood that this is my chance for something better despite society telling me that I would not be able to support my four children by myself," she explains.

The staff instills self-confidence and helps them see that they can raise their children independently despite the stigma that single motherhood still brings in Ukraine. Maryna became the headmaster of City of Goodness whose founder Marta Levchenko says she is suited for the role given what she has overcome.

"Once a mother believes in herself, she can do anything and will do everything for her children," Maryna explains.

Marta founded City of Goodness in honor of a mother with little means whose child had cancer and passed away due to a lack of funds to treat the life-threatening disease in time. She inspired Marta to open a center where mothers could thrive despite their backgrounds. Their humble beginnings were in a rented building that could only house 30 people. Today, the center houses 16 single mothers and 42 of their children in addition to the 67 orphans from Mykolaiv and some grandparents. Staff doesn't just provide housing, they ensure everything is clean, aesthetically pleasing, and safe, so that when mothers leave, their standards are heightened, and they are less likely to return to their past life.

Welcoming families fleeing the war
Present-day, mothers aren't just escaping an abusive past, but gunfire missiles and the threat of rape and death at the hands of Russian soldiers. The center has already seen an

influx and opened its doors to not just mothers but orphans, which numbered about 100,000 before the war.

The building which was initially meant to be a daycare for newborns and a training center for their mothers when it opened in 2020, was remodeled within two weeks to welcome 67 Mykolaiv orphans aged up to five years when the war started in February of 2022. Their phones didn't stop ringing when Russia began its assault and bedrooms that once housed one family now had three. In April, they rented another building to ensure they can house the influx, but within a week that home was packed full of refugees who couldn't go back to their cities turned battlegrounds.

"On May 3 we started to dig a hole for our fourth building that we hoped to finish by Sept 1 but with the dollar rising in value and manufacturing plants closing due to fighting we were stalled," Maryna says. "We hope to open in a few weeks where there will be an additional 115 spots for those in need."

They expect the need to grow as wives become widows, orphanages are bombarded, and military husbands return with severe PTSD in a country that isn't prepared to adequately treat such an influx.

Organizations like Ukrainian Women's Association of America – a Chicago-based women's non-profit whose mission is to help children in Ukraine – are helping fund the build of the fourth building on City of Goodness's campus "We have been working with City of Goodness to support their mission in aiding mothers and their children since before Russia started terrorizing Ukraine's most vulnerable population," said Oksana Taratula, President of UWAA. "Our members are passionate about ensuring children lead healthy and happy childhoods and today the support is even more important as funding that

would normally go to support children are now being redirected to more pressing military needs."

UWAA has also partnered with Spartan Sword a nonprofit started by American veterans who themselves understand wartime trauma. They know the dark ramifications of PTSD and are applying their wartime lessons to help kids through grant funding.

"Spartan Sword recognizes that there are no greater victims of war than children," said Steven Danyluk, President of Spartan Sword. "Our mission is to return the most independence and mental wellbeing to our nation's veterans. We can think of no better way to do so than to use some of our experience and expertise to help aid the smallest victims of the current war in Ukraine."

Donations that would normally make their way to aid children are redirected to aid soldiers fighting for freedom and the military to back them. Groups like Spartan Sword and UWAA work to fill the monetary void for organizations on the ground helping Ukrainian children and their caretakers.

It's about the little things

At City of Goodness, progress is visible. The building that is set to house 115 more individuals stands neatly despite signs that remodeling is still underway. With the help of organizations like UWAA and Spartan Sword, they were able to pay for the materials and labor to finish the build. The new addition is set to have a state-of-the-art bomb shelter and emergency exits in case missiles reach Chernivtsi, the city where they are located that has thus far been unscathed.

City of Goodness also has maintenance costs like that of staff salaries so children can continue to have extracurricular activities like dance, theater, teachers who tutor them, and self-defense classes. Many ar-

rive with food insecurity and are astonished when they are fed five times a day with hearty meals that include meat and sweets – foods previously reserved only on special occasions. Donations continuously feed more than 100 women and children.

"We try to do everything so that children could have a childhood and forget about the war," Maryna says.

Some children arriving from the east have only ever heard Russian, they've never spoken or heard Ukrainian. Here they learn about Ukraine and teachers work to instill patriotism. City of Goodness is unlike any other social service in Ukraine because of the support they offer and because they are nondenominational. They bring in speakers from all different faiths to teach moms who want to attend about theology without shoving it down their throats.

They also do everything in their means to secure medical care for children who are seriously ill. Sonya, a child that is currently in their care, is undergoing chemotherapy in Kyiv for retinoblastoma, a rare form of eye cancer. Her siblings are with caretakers while her mother stays with her at the hospital more than 330 miles away.

"Centers like ours are non-existent in Ukraine," Maryna explains. "But they are needed because we have seen how mothers and children thrive once they are ready."

As the war rages, many mothers and children are finding a way to thrive and endure. For children in some ways, it is easier. They grow resilient without realizing that through adaptation this has become their norm. For mothers, at City of Goodness, they have already lived through a world of trauma and have learned to endure and find hope in the happy moments. Like proudly watching your brown-eyed baby boy take his first steps with glee and joy or letting a dozen toddlers curiously touch every single button of your DSLR camera with sticky fingers and boundless energy.

UWAA is continuing to bring those happy moments to life by working on their next project with City of Goodness. With rising energy costs due to the war, members are working to raise an additional \$32,000 to cover all winter utility costs for the sanctuary. If you are looking for ways to donate and help, follow us on social media and donate today!

Instagram: [@uwaahelp_org](https://www.instagram.com/uwaahelp_org)
Facebook: [facebook.com/uwaahelp.org](https://www.facebook.com/uwaahelp.org)
Website: <http://uwaahelp.org/>

["Перемогу можна здобути..."] початок на стор.1

лавреатом цього року станете ви, чи це було приємною несподіванкою?

– Премія імені Василя Стуса не передбачає попередніх номінацій, тому я ні про що не здогадувався. Дізнався про все незадовго до церемонії вручення – тільки тому, що потрібно було погодити час та місце її проведення. Цьогорічна церемонія відбувалася не так, як у попередні роки, а в бомбосховищі Києво-Могилянської академії.

Зазвичай я відмовляюся від номінацій на будь-які нагороди. Але ця премія особлива: заснована Євгеном Сверстюком, вона присвячена надзвичайній людині, яка брала участь в українській політичній та культурній історії; людині, яка пожертвувала життям заради української державності й розвитку української культури. Я вже говорив і можу тільки повторити: я вважаю вручення такої премії виключно авансом щодо моєї подальшої діяльності.

– Як ви оцінюєте допомогу США Україні? На яку допомогу та санкції проти Росії ми можемо розраховувати найближчим часом?

– Я вважаю, що вся допомога від США є надзвичайно важливою: без санкцій проти РФ нам було б набагато важче боротися з російською навалюю. Ми сподіваємося, що ці заходи будуть охоплювати все більшу номенклатуру російської продукції та потужніше впливатимуть на російську економіку. Але я завжди попереджую – не чекайте від санкцій дива. Іран живе під санкціями десятиріччями, тому я думаю, що й РФ зможе адаптувати свою економіку під санкції, якщо метою її керівництва лишатиметься продовження війни, знищення української державності та окупація наших територій. Отже, важливо, щоб тиск не зупинився, був довгим та постійним.

Та головне, звичайно, це військова допомога. Тому що перемогу над Росією, навіть у тому складному конфлікті на виснаження, що може продовжуватися роками, можна здобути тільки на полі бою. Ніяких інших можливостей для порятунку української держави не існує в природі.

– Наразі Росія намагається знищити нашу інфраструктуру, б'є по ГЕС та ТЕС, щоб лишити українців без світла. Чи можуть нам якось допомогти саме з цим?

– На це питання зможуть відповісти експерти з енергетики: якою має бути допомога, які для цього існують технічні можливості. Для України вкрай важливо отримати контроль над своєю атомною ене-

ргетикою, тому що вона здатна створити для нас величезний запас електроенергії, навіть, якщо українські ГЕС та ТЕС будуть щент знищені росіянами.

Я думаю, що допомога може бути пов'язана з тим, що Захід буде продовжувати приймати українських біженців, бо ми розуміємо, що знищення української інфраструктури може призвести до нових виїздів за кордон України.

Величезним сприянням може бути поставка ефективних систем протиповітряної оборони. Звісно, що повністю закритися від російських ракет та дронів не допоможе жодна система ППО, але це теж вагом підтримка.

Наразі не відбувається нічого непередбачуваного: ще навесні ми попереджували, що перед зимою Росія вдасться до знищення української інфраструктури, щоб позбутися великої частини українського населення, яке не зможе витримати холодну зиму. А якою мірою ці плани Росії втіляться в життя – бачимо зараз.

– Після канікул Сенат із Конгресом розглядатиме питання щодо визнання Росії країною-спонсором тероризму. Як це рішення може допомогти Україні? Це щось значиме для Путіна персонально?

– Вплине це виключно на те, що санкційний тиск на РФ посилиться. В такій ситуації з Росією не зможуть підтримувати зв'язки ті фірми, для яких навіть нинішні санкції залишали можливість працювати на російському ринку.

Але нагадаю: Іран, Куба, Північна Корея та Сирія знаходяться в цьому списку десятиліттями, що не заважає Північній Кореї бути ядерною державою, Ірану розробляти свою ядерну програму, Кубі утримувати авторитарний режим на острові, а сирійському режимові боротися з власною опозицією. І все це відбулося, коли ці країни вже були під санкціями й статусом країн, що підтримують тероризм. Тому цей статус не змінить для РФ щось швидко – вона так і продовжуватиме здійснювати свою політику так, як наразі це робить.

Також це абсолютно нічого не змінить для президента Володимира Путіна. Безумовно, у світі відомо чимало про перевороти та бунти в історії авторитарних держав. Та поки ми можемо впевнено сказати тільки одне: війна за Україну для Володимира Путіна дорівнює можливості створити саме ту країну, в якій він буде лишатися президентом впродовж всього свого фізичного життя.

– Ті 8 місяців, що називають у світі війною, це лише найгостріша

фаза війни, яка триває вже 8 років. Світ знає про Бучу, Ізюм, але більшість не усвідомлює, що те, що сталося там, відбувалося всюди, де були росіяни. На вашу думку, чи був у нас шанс достукатися до світової громади раніше? Чи всі ці політичні процеси дійсно настільки розтягнуті в часі? Це бюрократія, на яку ми ніяк не можемо вплинути?

– Я не думаю, що це бюрократія. Для того, щоб світ визнав факт війни Росії проти України, ми мали самі його визнати. Вибори ж 2019 року чітко продемонстрували справжні настрої переважної частини громадян України. Більшість українського суспільства не хотіла усвідомлювати ні те, що війна продовжується, ні те, що війна не закінчиться якимось компромісом із Росією. Громадяни України вважали, що війна практично закінчена, а конфлікт продовжувався тільки тому, що так нібито хоче українське керівництво, а не російське. На мою думку, ми мали подивитися спочатку на себе, а не пред'являти комусь претензії, що нас не розуміють.

Після того, як Мінські угоди призупинили гарячу фазу в 2014 році, ми можемо говорити про стадію заморозки конфлікту. Проблема була тільки в тому, як українці самі сприймали цей конфлікт: як такий, що має закінчитися мирними угодами з Росією, або такий, що стане перервою перед початком нової гострої фази військових дій, що стане повномасштабною війною.

Більшість українців не хотіла навіть думати про такий варіант розвитку подій. Ба більше, люди, які говорили про це, або програвали вибори, або вважалися маргіналами чи тими, хто "абсолютно не здатен збагнути реальність".

Навіть коли біля наших кордонів було зібрано величезне угруповання російських військ, коли США та інші країни повідомляли про те, що нас можуть атакувати, віри в те, що напад відбудеться, не було ні у вищого керівництва країни, ні в наших громадян. Президент України за кілька днів до війни запевняв українських підприємців, що ніякої небезпеки збройного конфлікту немає, хоча вже зібрали всі розвідувальні дані, що напад відбудеться. Тому я ніколи не зрозумію, як люди, які самі не хотіли "дивитися вгору", нині кажуть, що Захід неправильно реагував.

– Як українська діаспора може стати ще ближче до України? Наприклад, в інформаційному плані – новини часто досягають людей із запізненням, коли інформація стає застарілою, зважаючи на те, що ситуація змінюється щодня.

– Я так не вважаю. Українська тема присутня на перших шпальтах усіх світових медіа, є чи не

головною у випусках телевізійних новин та в аналітичних програмах. Якщо ви відкриєте New York Times чи Washington Post, то побачите, що головна новина завжди пов'язана з Україною. Тож, якщо люди щиро цікавляться цією проблемою, то вони можуть отримати повну інформацію щодо того, що тут відбувається. Крім того, багато великих іноземних медіа отримують інформацію оперативніше за українські. Наші медіа часто беруть інформацію з іноземних джерел, якщо мова йде про якісь принципові моменти.

Завдання видань діаспори – це не повідомлення новин, бо читачі таких видань знають всі новини тоді, коли вони відбуваються. Одне із завдань – координація зусиль українців із США та українців на території України. Ці зусилля спрямовані на довготривалу допомогу, оскільки ми з вами знаходимося в затяжній війні – війні на виснаження. Російське політичне керівництво на чолі з Володимиром Путіним ніколи не закінчить цю війну, поки в нього вистачатиме ресурсів. Ця війна може закінчитися або зникненням українського народу та України, приєднанням всіх її територій до РФ, або вичерпанням у РФ ресурсів для продовження бойових дій. Ніяких інших виходів із цієї війни не існує взагалі.

Навіть якщо вдасться закінчити цю війну шляхом закінчення ресурсів у РФ, навіть якщо Росія зупиниться у своїх агресивних намірах і визнає поразку, ми все одно житимемо в зруйнованій країні, де величезна частина населення загинула, а інша – залишила країну назавжди. Це означає, що Україні буде потрібна допомога тривалістю в роках, десятиліттях. Десятиріччя Україна лишатиметься найбіднішою країною Європи. Тому допомога діаспори дуже потрібна.

Наступний момент – утримання українського світу поза кордонами України. Український світ відіграватиме не меншу роль у відновленні держави, ніж сама Україна. Так відбувається, наприклад, з Ірландією, де 2/3 населення перебуває за кордонами Ірландії; половина євреїв знаходиться поза межами Ізраїлю. Саме існування України як повноцінного державного й культурного організму залежить від того, чи вдасться не допустити асиміляційних процесів у культурному й мовному аспектах, а це теж величезна задача діаспори.

Діаспора має усвідомити, що з кожним днем війни ці задачі майбутнього функціонування України будуть переміщуватися глибше в діаспорний світ. Важливо, щоб українська діаспора збереглася, перш ніж ті непрості умови життя держави впродовж майбутніх десятиліть.

Kakinuki Law Office PC
垣貫法律事務所 PC

John Kakinuki, Attorney
弁護士 垣貫 ジョン

1050 Northgate Dr, Ste 270
San Rafael, CA 94903, USA

Tel 415-492-2011
Fax 415-492-2012
john@kakinukilaw.com
www.kakinukilaw.com

Ви можете підтримати нашу газету, якщо зробите одноразовий PayPal внесок чи виставите повторний щомісячний внесок і перейдете на сторінку після сканування QR-коду. Газета «Громада» є некомерційною організацією з правом на списання 501(c)(3) податків.

You could support our newspaper by following QR code to PayPal link where you could make one time payment or reoccurring monthly payments. Newspaper Hromada is a tax-deductible 501(c)(3) non-profit organization.

Цікаві факти про українську мову:

- Сучасна українська мова має близько 256 тисяч слів.
- Найбільше слів в українській мові починається на літеру «П», а найменш уживана – «Ф».
- За подібністю до української російська мова посідає лише 4-те місце. Гарний привід ще раз замислитися про наше "братство".
- Точно сказати, коли зародилася українська мова, – складно, але відомо, що вона однозначно виникла раніше за російську, німецьку, турецьку тощо. За даними вченого Василя Кобилюх, наша мова сформувалася ще в X–IV тисячоліттях до нашої ери і походить вона зі санскриту. Першими згаданими письмово українськими словами вважають "мед" і "страва".
- Українську мову офіційно визнали літературною після видання "Енеїди" Івана Котляревського.
- Найбільше перекладів серед українських творів має "Заповіт" Тараса Шевченка: його переклали 147 мовами народів світу.
- Найстарішою українською піснею вважається балада "Дунаю, Дунаю, чому смутен течеш?".
- Українська мова є однією з лі-

дерів за кількістю синонімів. Наприклад слово "горизонт" має 12 синонімів. А слово «бити» – аж 45 синонімів.

- Для 36–37,5 мільйона людей українська мова є рідною. Загалом у світі 41–45 мільйонів осіб володіють українською.
- Перший офіційний український правопис було затверджено 17 травня 1919 року на Загальних зборах Української академії наук.
- Українська має напівофіційний статус у окрузі Кук (Іллінойс).

Thank you to everyone who attended and supported our *Banquet in San Francisco!*

If you were unable to attend but would still like to support Ukrainian Catholic University, you may donate by visiting ucufoundation.org/donate

АВТОРСЬКІ ОНЛАЙН-КУРСИ
«РЕФЛЕКСІЇ ПРО ЛІДЕРСТВО У ЧАС ВИКЛИКІВ ТА ПОТРЯСІНЬ»
від Владики Бориса Гудзяка, Мирослава Мариновича

ВЛАДИКА БОРИС ГУДЗЯК
«Лідерство: що насправді має значення?»
архієпископ-митрополит Філадельфійської архієпархії УГКЦ у США, президент Українського католицького університету

МИРОСЛАВ МАРИНОВИЧ
«Незламні: як не скоритися і подолати страх?»
дисидент, проректор УКУ, член-засновник правозахисної Української Гельсінської Групи, колишній політ'язень радянського режиму, філософ, релігієзнавець, публіцист

Щоб дізнатися більше та зареєструватися, відвідайте:
<https://ucu-online.com.ua/>

Stand with Ukraine

Stand with UCU Students

SAVE THE DATE

New York City Luncheon to Benefit Ukrainian Catholic University

Неділя 6-го листопада 2022 р. | 1:00 год
Sunday, November 6, 2022 | 1 pm

The Yale Club of New York City
50 Vanderbilt Avenue
(At the corner of 44th Street, across from western entrance to Grand Central Station)

For event sponsorship opportunities, please contact Olha Zarichynska at (224) 258-3545 or ozarichynska@ucufoundation.org.

RAISED AND TIED.

"STOP THE WAR, STOP THE GENOCIDE"

LIBERTY BELL, BAKERSFIELD, CA
NOVEMBER 5TH AT 4PM

ORGANIZED BY REVEREND FRAZIER, KYLE AND ALINA JOHNSON

FOR INQUIRIES
CONTACT REVEREND FRAZIER AT ABFRAZE@58CGLOBAL.NET

ORGANIZING PARTNERS:

Law Offices Of Serhiy Nikolaichuk
Personal Injury, Estate Planning, Probates

Serhiy Nikolaichuk
Attorney at Law

Tel.: 415.980.0130
Fax: 888.979.8727
sn@sninjurylaw.com

4366 Auburn Blvd., #104 Sacramento, CA 95841 2950 Buskirk Ave., Unit 300 Walnut Creek, CA 94597 1350 Old Bayshore Hwy., Ste. 520 Burlingame, CA 94010

ПОДІЇ / EVENTS 2022

ЛИСТОПАД/NOVEMBER

Нд/Su	Пн/Mo	Вт/Tu	Ср/We	Чт/Th	Пт/Fr	Сб/Sa
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

7 ЛИС/NOV UKRAINIAN NIGHT AT THE MOVIES

Де: Cameo Cinema 1340 Main Street St. Helena, CA 94574 United States

Коли: Понеділок, 7-го листопада, 18:00 – 21:00 PST

У показі фільм "Everything is illuminated" з Elijah Wood. Ви також зможете продегустувати деякі традиційні українські страви.

Усі кошти підуть на допомогу ініціативі MISSION:UKRAINE.

Цей проект допомагає здобувати освіту українським студентам, переміщенням через війну до безпечної Napa Valley.

Вартість квитка: \$75
<https://www.eventbrite.com/e/ukrainian-night-at-the-movies-fundraiser-at-the-cameo-cinema-tickets-419294560317?utm-campaign=social&utm-content=attendeeshare&utm-medium=discovery&utm-term=listing&utm-source=cp&aff=escb>

12 ЛИС/NOV SALINAS

UKRAINIAN FOOD FESTIVAL

Де: the Episcopal Church of the Good Shepherd, United States 301 Corral De Tierra Road Salinas, CA 93908 United States

Коли: Субота / Saturday; 12 листопада / November, 12; 11 AM – 3PM

Це фандрейзинговий захід, організований місцевими біженцями. Окрім частування смачної їжі та безалкогольних напоїв, на фестивалі можна насолодитися танцювальними та музичними виступами, взяти участь в майстеркласах з українського витворного мистецтва для дітей та дорослих, подивитися на ручні вироби та розпродаж випічки та придбати щось для себе чи близьких.

Увесь прибуток буде направлено на гуманітарну допомогу в Україну.

Вартість квитка: \$30
<https://www.eventbrite.com/e/ukrainian-festival-tickets-453941099047>

3 ГРУ/DEC CHARITY ANNIVERSARY EVENING "WAY TO FREEDOM"

Hromada

Де: Tiburon Yacht Club

Коли: Субота; 3-тє грудня; 18:00

Запрошуємо всіх приєднатися до нашого відзначення 5-річчя "Громади", поспілкуватися з генерал-майором Кривоносом і підтримати Україну. Їжа та напої входять до програми.

Увесь прибуток буде направлено постраждалим від війни дітям.

Вартість квитка: \$75 (рекомендоване пожертвування)
<https://m.facebook.com/events/871474914291313/>

Oleh Solyar

CLARINET & SAXOPHONE LESSONS FOR CHILDREN AND ADULTS in Citrus Heights, CA

Master of Arts in Performance and Conducting from Lviv (Ukraine) National Music Academy named after M. Lysenko

Over 30 years of teaching and performing experience

- Clarinet and Saxophone Professor at Drohobych Music College named after V. Barvinskyy (1991 – 2022)
- Wind Instruments Orchestra Conductor of Drohobych Music College (2000 – 2022)
- Head of Drohobych Music College Department of Wind and Percussion Instruments (2014 – 2022)
- Adjudicator of WindStars International Competition (2021 and 2022)
- Jazz Band Performer (Alto Saxophone, 2000 – 2021)

Contact me for a free 20-minute introductory lesson
at (916) 809-3307

olehsolyar@gmail.com

ГРОМАДА 5 років

Благодійний ювілейний вечір «Шлях до волі!»

У програмі вечора коктейль-вечірка з відомим саксофоністом та DJ Андрієм Лесним, українські та світові хіти!

**За онлайн участі
Сергія Григоровича Кривоноса,
бойового генерал-майора**

12.3.2022 | 6 PM
**Tiburon Yaht Club,
 400 Trinidad, CA 94920**

ОГОЛОШЕННЯ | ANNOUNCEMENT

Для розміщення реклами, оголошень та інших повідомлень звертайтеся info@hromada.us

To place ads and other announcements, please contact info@hromada.us

ВІДМОВА ВІД ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ | DISCLAIMER

«Громада» існує для обслуговування потреб української громади західного узбережжя та всіх, кого цікавить українська історія, культура й українські новини. Ми резервуємо за собою право на відмову друкувати будь-які матеріали. Газета «Громада» не може нести відповідальності за достовірність публікацій третіх осіб.

«HROMADA» exists to serve the needs of our Ukrainian community of the West Coast of the US and all those interested in Ukrainian history, culture and Ukrainian news. We reserve the right to refuse to print any materials. «Hromada» newspaper cannot be held liable for the reliability of third-party publications.